

Anonymiseret version

Oversættelse

C-294/22 - 1

Sag C-294/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

3. maj 2022

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Frankrig)

Afgørelse af:

22. marts 2022

Appellant:

Office français de protection des réfugiés et apatrides (forkortet »OFPRA«)

Indstævnt:

SW

[Udelades] SW anlagde sag ved Cour nationale du droit d'asile (den nationale domstol i asylretlige sager, Frankrig) med påstand om annullation af en afgørelse af 11. oktober 2019, hvorved generaldirektøren for Office français de protection des réfugiés et apatrides (det franske direktorat for flygtninge og statsløse, herefter »OFPRA«) havde afslået hans asylansøgning og nægtet at tildele ham flygtningestatus eller i givet fald subsidiær beskyttelsesstatus.

Cour nationale du droit d'asile (den nationale domstol i asylretlige sager) tog ved afgørelse nr. 20016437, 20005472 af 9. december 2020 SW's påstand til følge og anerkendte ham som flygtning.

Office français de protection des réfugiés et apatrides (herefter også »OFPRA«) har ved appelskrift [udelades] nedlagt påstand om, at Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) træffer følgende afgørelse:

1) denne afgørelse ophæves

DA

2) sagen hjemvises til Cour nationale du droit d’asile (den nationale domstol i asylretlige sager).

OFPRA har gjort gældende, at Cour nationale du droit d’asile (den nationale domstol i asylretlige sager):

- ikke begrundede sin afgørelse tilstrækkeligt og begik en retlig fejl, idet den ikke undersøgte, om den berørte part havde været tvunget til at forlade operationsområdet for De Forenede Nationers Nødhjælps- og Arbejdsagentur for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA) på grund af trusler mod hans sikkerhed
- begik en retlig fejl, idet den fastslog, at UNRWA’s manglende mulighed for at finansiere den tertiære sundhedspleje, der kræves på grund af en palæstinensisk flygtningens helbredstilstand, begrundes, at den faktiske beskyttelse under dette organ bringes til ophør, hvorefter der kan anmodes om beskyttelse i henhold til Genèvekonventionen
- begik en retlig fejl og gengav sagsakterne forkert, idet den fastslog, at UNRWA ikke kunne anses for at varetage sin bistandsopgave, når denne ikke omfattede tilbud om tertiær sundhedspleje, og at det ikke var godtgjort, at den berørte part ikke kunne modtage en passende behandling i Libanon.

[Udelades]

Ud fra følgende betragtninger:

1. Det fremgår af sagsakterne ved de retter, der tager stilling til realiteten, at SW, der er af palæstinensisk oprindelse og født i Libanon den [udelades] 1976, boede i dette land, indtil han forlod det i februar 2019, og ankom til Frankrig den 11. august 2019. Ved en afgørelse af 11. oktober 2019 afslog OFPRA’s generaldirektør at efterkomme hans anmodning om anerkendelse af flygtningestatus. OFPRA har iværksat kassationsappel til prøvelse af den afgørelse af 9. december 2020, hvorved Cour nationale du droit d’asile (den nationale domstol i asylretlige sager) annullerede denne afgørelse og anerkendte SW som flygtning.

2. Det fremgår for det første af artikel 1, afsnit A, stk. 2, første afsnit, i Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, at udtrykket »flygtning« skal finde anvendelse på enhver person, der »som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret, og som ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse; eller som ikke har nogen statsborgerret og [...] befinder sig uden for det land, hvor han tidligere havde fast bopæl, og ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt ikke ønsker – at vende tilbage dertil«. Denne konventions artikel 1, afsnit D, fastsætter imidlertid, at »[d]enne konvention [ikke] skal [...] finde anvendelse på

personer, som for nærværende nyder beskyttelse eller bistand fra andre organer eller institutioner under De Forenede Nationer end De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge. Såfremt af en eller anden grund denne beskyttelse eller bistand er bortfaldet, uden at disse personers forhold er blevet endeligt fastlagt i overensstemmelse med de derpå sigtende beslutninger, vedtagne af De Forenede Nationers plenarforsamling, skal disse personer uden videre være berettiget til at nyde de i denne konvention omhandlede fordele«.

3. De Forenede Nationers Nødhjælps- og Arbejdsagentur for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA) blev oprettet ved FN's Generalforsamlings resolution nr. 302 (IV) [udelades] af 8. december 1949 med henblik på at yde direkte støtte til »palæstinensiske flygtninge«, som befinder sig i en stat eller et område, der indgår i dets geografiske indsatsområde, dvs. Libanon, Syrien, Jordan, Vestbredden og Gazastriben. Ifølge ordlyden af FN's Generalforsamlings resolution nr. 74/83 af 13. december 2019 om UNRWA, som forlængede dets mandat indtil den 30. juni 2023, sker agenturets operationer »for the well-being, protection and human development of the Palestine refugees« og med henblik på at »meet basic health, education and living needs«. Det fremgår af de konsoliderede retningslinjer (Consolidated Eligibility and Registration Instructions), som dette organ vedtog i 2009, at dets ydelser gives dels til personer, der er registreret hos UNRWA, der normalt var bosat i Palæstina i perioden fra den 1. juni 1946 til den 15. maj 1948, og som mistede deres hjem og deres forsørgelsesgrundlag som følge af konflikten i 1948, og til deres efterkommere, dels til de andre støtteberettigede personer, som er nævnt i disse retningslinjers afsnit III, punkt B, og som anmoder herom uden at være registreret af UNRWA. UNRWA skal henset til den opgave, som det er blevet tildelt, betragtes som et FN-organ, der er adskilt fra FN's højkommisær for flygtninge, og som yder bistand til disse personer som omhandlet i de bestemmelser, der er nævnt i præmis 2.

4. Det følger af de bestemmelser, der er citeret i præmis 2, at Genèvekonventionen af 28. juli 1951 ikke finder anvendelse på en palæstinensisk flygtning, så længe vedkommende faktisk nyder bistand eller beskyttelse fra UNRWA som defineret i den foregående præmis.

5. For det andet har artikel 12, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse følgende ordlyd: »En tredjelandstatsborger eller statsløs er udelukket fra at blive anerkendt som flygtning, hvis den pågældende falder inden for anvendelsesområdet for artikel 1, afsnit D, i Genèvekonventionen om beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller -agenturer end De Forenede Nationers [Højkommisariat] for Flygtninge. Hvis en sådan beskyttelse eller bistand af en eller anden grund er bortfaldet, uden at de pågældendes stilling er definitivt afgjort i overensstemmelse med de relevante resolutioner, der er vedtaget af FN's

Generalforsamling, skal sådanne personer uden videre have ret til at blive omfattet af dette direktivs bestemmelser«.

6. Den Europæiske Unions Domstol fastslog i dom af 19. december 2012, *Abed El Karem El Kott m.fl.*, C- 364/11, EU:C:2012:826, at artikel 12, stk. 1, litra a), andet punktum, i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004, som er identisk med de ovennævnte bestemmelser i direktiv 2011/95/EU, »skal fortolkes således, at bortfaldet »af en eller anden grund« af beskyttelse eller bistand fra andre FN-organer eller agenturer end UNHCR også omfatter det tilfælde, hvor en person, efter faktisk at have haft adgang til denne beskyttelse eller denne bistand, ophører med at have adgang til den af en grund, som ligger uden for vedkommendes kontrol, og som ikke er udtryk for vedkommendes vilje«, og at det »tilkommer de kompetente nationale myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af den af en sådan person indgivne asylansøgning, at undersøge på grundlag af en individuel vurdering af ansøgningen, om denne person er blevet tvunget til at forlade dette organs eller dette agents operationsområde, hvilket er tilfældet, når den pågældende befandt sig i en alvorlig personlig usikkerhedstilstand, og det var umuligt for det omhandlede organ eller agentur i dette område at sikre vedkommende levevilkår, der er i overensstemmelse med den opgave, som påhviler nævnte organ eller agentur«. Domstolen bemærkede videre, at »når de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, har fastlagt, at betingelsen vedrørende bortfaldet af beskyttelse eller bistand fra UNRWA er opfyldt for så vidt angår ansøgeren, indebærer det forhold at have ret til uden videre at »blive omfattet af dette direktivs bestemmelser«, at denne medlemsstat skal anerkende nævnte ansøger som flygtning [...] og automatisk indrømme denne flygtningestatus«, forudsat dog at sidstnævnte ikke er omfattet af en af de udelukkelsesgrunde, der er anført i stk. 1, litra b), eller stk. 2 og 3 i samme artikel 12.

7. Det fremgår af bemærkningerne i den appellerede afgørelse, at Cour nationale du droit d'asile (den nationale domstol i asylretlige sager) ved afgørelsen af, om SW uden videre kunne kræve flygtningestatus, fandt det godtgjort, at UNRWA ikke var i stand til at give den berørte person tilstrækkelig adgang til den tertiære sundhedspleje, der omfatter de alvorligste sygdomme, og til det lægemiddel, som han behøvede for at overleve, og således sikre ham levevilkår, der var i overensstemmelse med dets bistandsopgave, hvilket bragte ham i en personlig usikkerhedstilstand, der tvang ham til at forlade Libanon. OFPRA har anført, at domstolens afgørelse var behæftet med retlige fejl, idet den undlod at undersøge, om den berørte part havde været tvunget til at forlade UNRWA's operationsområde på grund af trusler mod hans sikkerhed, den fastslog, at UNRWA's manglende mulighed for at finansiere den tertiære sundhedspleje, der kræves på grund af en palæstinensisk flygtnings helbredstilstand, begrundes, at den faktiske beskyttelse under dette organ bringes til ophør, hvorefter der kan anmodes om beskyttelse i henhold til Genèvekonventionen, og den lagde til grund, at UNRWA ikke kunne anses for at

varetage sin bistandsopgave, når denne ikke omfattede tilbud om tertiær sundhedspleje.

8. Svaret på de fremsatte anbringender afhænger af, om bestemmelserne i artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95/EU – uafhængigt af de nationale lovbestemmelser, der under visse omstændigheder giver en udlænding ret til ophold på grund af dennes helbredstilstand og i givet fald beskytter vedkommende mod udsendelse – skal fortolkes således, at en syg palæstinensisk flygtning, som efter faktisk at have nydt beskyttelse og bistand fra UNRWA forlader den stat eller det område i dette organs indsatsområde, hvori han havde sædvanligt opholdssted, fordi han ikke dér kan få tilstrækkelig adgang til den sundhedspleje og behandling, der kræves på grund af hans helbredstilstand, og det manglende tilbud indebærer en reel risiko for hans liv eller fysiske integritet, kan anses for at befinde sig i en alvorlig personlig usikkerhedstilstand og i en situation, hvor det ikke er muligt for UNRWA at sikre ham levevilkår, der er i overensstemmelse med den opgave, som påhviler dette organ. Det skal derfor i bekræftende fald afgøres, hvilke kriterier, f.eks. vedrørende sygdommens alvor eller arten af den nødvendige sundhedspleje, der gør det muligt at identificere en sådan situation.

9. De spørgsmål, der er omhandlet i præmis 8, er afgørende for løsningen af den tvist, som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) skal behandle, og giver anledning til alvorlige vanskeligheder med hensyn til EU-rettens fortolkning. Det er som følge heraf nødvendigt at forelægge dem for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og at udsætte behandlingen af OFPRA's påstande i appelsagen, indtil Domstolen har taget stilling til alle disse spørgsmål.

AFGØRELSE:

[Udelades] Behandlingen af den af Office français de protection des réfugiés et apatrides iværksatte appel udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har taget stilling til følgende spørgsmål:

1) Skal bestemmelserne i artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95/EU – uafhængigt af de nationale lovbestemmelser, der under visse omstændigheder giver en udlænding ret til ophold på grund af dennes helbredstilstand og i givet fald beskytter vedkommende mod udsendelse – fortolkes således, at en syg palæstinensisk flygtning, som efter faktisk at have nydt beskyttelse og bistand fra UNRWA forlader den stat eller det område i dette organs indsatsområde, hvori han havde sædvanligt opholdssted, fordi han ikke dér kan få tilstrækkelig adgang til den sundhedspleje og behandling, der kræves på grund af hans helbredstilstand, og det manglende tilbud indebærer en reel risiko for hans liv eller fysiske integritet, kan anses for at befinde sig i en alvorlig personlig usikkerhedstilstand og i en situation, hvor det ikke er muligt for UNRWA at sikre ham levevilkår, der er i overensstemmelse med den opgave, som påhviler dette organ?

2) Hvilke kriterier – f.eks. vedrørende sygdommens alvor eller arten af den nødvendige sundhedspleje – gør det i bekræftende fald muligt at identificere en sådan situation?

[underskrifter] [udelades]

ARBEJDS
DOKUMENT